

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 26 d'octubre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sra. Marie CONTE i M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la C.A.A. SA, presentà davant de l'Honorable Batllia, demanda contra el Sr. J.R.L., VIATGES E., SL i F.A., SA en reclamació de la quantitat de 1.096,93 € més els interessos legals des de la data de la factura o, subsidiàriament, des de la data de la contesta, en concepte d'indemnització pels danys causats al vehicle matrícula AND-F3045, més les costes judicials, inclosos honoraris d'advocat i de procurador.

II.- La representació processal dels co-defenents Sr. J.R.L., VIATGES E., SL i F.A., SA es va oposar a les pretensions de l'agent, contestant que la responsable del sinistre era la conductora del vehicle matrícula AND-F3045, Sra. I.R.G., interessant la desestimació de la demanda i la condemna en costes a la part agent, inclosos honoraris d'advocat i de procurador.

III.- Per sentència de data 28 de juliol del 2005 dictada per l'Hble. Tribunal Unipersonal de batlles, secció civil, es va desestimar la demanda formulada per la representació processal de la C.A.A. SA, contra el Sr. J.R.L., VIATGES E. SL i F.A. SA, absolut als defenents de les pretensions de la part adversa i condemnant la C.A.A. SA, al pagament de les costes, exclosos honoraris d'advocat i de procurador.

IV.- Contra aquesta resolució la representació processal de la C.A.A. SA, va interposar recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

FONAMENTS DE DRET

I. En primer lloc i com a qüestió prèvia la part apel·lant formula protesta d'haver estat declarada improcedent la prova III Testifical que va proposar en temps i forma oportuns. Examinada la causa resulta que, en efecte, la part agent en el seu escrit de proposició de prova formulat en la primera instància va sol·licitar la següent prova: "III. TESTIFICAL: consistent en què, prèvia declaració de pertinència i jurament prestat en forma legal, la Sra. I.R.G., veïna d'Encamp, amb domicili a l'Av. Bartra, Edifici Valira Nova, Bloc D, baixos 2on, respongui a l'interrogatori de preguntes que es presenten en Plec a part".

Com sigui que la testifical proposada havia de practicar-se en qui fou la conductora del vehicle matrícula AND-F3045 implicat també en la col·lisió amb el vehicle conduït pel defenent Sr. J.R.L., la prova fou admesa per l'Hble. Sr. Batlle si bé practicant-la com a confessió atesa la condició de la testimoni Sra. I.R.G. de conductora implicada en l'accident, com resulta del foli 66 d'autes, si bé de les cinc preguntes que contenia el plec d'interrogatori presentat per la part agent, la Sra. I.R.G. sols fou preguntada per la 1a i la 2a pregunta ja que l'Hble. Sr. Batlle va estimar innecessari formular les preguntes 3a, 4a i 5a, sense que en aquest moment la representació processal de la part agent formulés protesta alguna, ni dita part ha demanat completar en aquesta segona instància la prova testifical amb les preguntes a la Sra.

I.R.G. 3a, 4a i 5a que no li foren fetes en la primera instància.

Com és ben sabut, l'article 73 de la Llei Transitòria de procediments judicials contempla la previsió de la prova en segona instància però sota les següents condicions: que es tracti de prova proposada en la primera instància i que hagi estat denegada, essent pertinent a judici del ponent del Tribunal, sempre que s'hagi fet la oportuna protesta i que, a més a més, la part hagi interessat la seva pràctica davant del Tribunal Superior, o que es tracti de proves que hagués estat impossible practicar en la primera instància per causes no imputables a la part que la va sol·licitar.

En el present cas no es compleixen les condicions esmentades doncs la part agent no formulà protesta quan l'Hble. Sr. Batlle va considerar innecessari preguntar a la Sra. I.R.G. les preguntes 3a, 4a i 5a del plec presentat per la part agent, com resulta de l'examen del judici de proves (folis 66 i 67) i, a més a més, tampoc ha interessat la seva pràctica davant d'aquest Tribunal Superior, limitant-se a formular protesta en el seu escrit del recurs, protesta que és clarament extemporània.

II. Quan al fons de la reclamació formulada per la part agent C.A.A. SA, dita part sosté que la responsabilitat del sinistre recau única i exclusivament en la conducció negligent del defenent Sr. J.R.L. i que així ha quedat abastament provat.

Contràriament al que considera la part apel·lant, el fet que únicament ha quedat degudament acreditat és que el dia 14 de gener del 2004, vers les 18:10 hores, es produí una col·lisió entre el vehicle matrícula AND-C2270 conduït pel Sr. J.R.L. i el vehicle matrícula AND-F3045 conduït per la Sra. I.R.G., en topa lateralment els dos vehicles quan circulaven per la Carretera General 2, a l'alçada de FEDA, ambdós en la mateixa direcció d'Andorra la Vella vers Encamp.

Mentre que el Sr. J.R.L. sosté que la Sra. I.R.G. va colpejar-li el costat esquerre del seu vehicle quan pretenia fer un doble avançament, la Sra. I.R.G. manté que fou el vehicle conduït pel defenent Sr. J.R.L. que s'interposà en la seva trajectòria de manera sobtada quan ella efectuava de manera correcta la maniobra d'avançament de dit vehicle.

L'acció que exerceix la part agent C.A.A. SA, té fonament en la responsabilitat civil extracontractual, la qual cosa suposa que la part agent ha d'acreditar suficientment no sols l'existència d'un dany sinó l'autoria

d'aquest dany i que ha estat a conseqüència d'una acció o omissió negligent. I en el cas d'autes tant sols ha quedat provada la realitat dels danys en els vehicles, però no que aquests siguin imputables a una conducció negligent realitzada pel defenent Sr. J.R.L..

Al·lega la part apel·lant que el defenent Sr. J.R.L. acceptà la seva culpa, doncs així resulta de la prova de confessió practicada en la primera instància en la que va respondre afirmativament a les posicions 3a, 4a i 5a del plec de posicions que fou formulat per la part agent, com resulta dels folis 49 i 68. Exactament les posicions que va absoldre el Sr. J.R.L. foren:

1a. Confessi com és cert que en data 14 de gener d'enguany vostè circulava per la Carretera General núm. 2, direcció vers Encamp, conduint el vehicle marca Renault, model Master Mini, matrícula andorrana C2270, propietat de la societat VIATGES E., SL.

2a.- Confessi com és cert que a l'alçada de l'Edifici de FEDA vostè circulava pel carril de més a la dreta dels dos existents en aquell indret i en aquella direcció.

3a.- Confessi com és cert que a l'alçada de l'Edifici ans referenciat, vostè efectuà un avançament al vehicle que el precedia, incorporant-se a l'ensem al carril de més a l'esquerra segons el seu sentit de marxa.

4a.- Confessi com és cert si a resultes de la referida maniobra, vostè col·lidí amb la part lateral dreta del vehicle conduït per la Sra. I.R.G., quina circulava pel carril de més a l'esquerra, segons el seu sentit de marxa.

5a.- Confessi com és cert si a resultes de la col·lisió, el vehicle conduït per la Sra. I.R.G. col·lidí contra uns cons de color verd situats a l'esquerra de la calçada.

6a.- Confessi com és cert si degut a la col·lisió, el vehicle per vostè conduït resultà danyat en la seva part lateral esquerra.

Però el cert és que el defenent Sr. J.R.L., que va contestar afirmativament a totes les sis posicions, a preguntes de l'Hble. Sr. Batlle va afegir que confirmava i ratificava en tots els seus extrems el croquis que figura com document nº 1 B acompanyat amb l'escrit de contesta, i es ben palès que aquest croquis desvirtua l'efecte que ha de donar-se a la resposta afirmativa a totes les sis posicions, principalment de la 3a i la 4a, pel defenent Sr. J.R.L.

Considerant, doncs, que del resultat de la prova practicada en la primera instància no es desprèn de manera prou suficient que la causa de la col·lisió fos una

maniobra negligent del defenent Sr. J.R.L., procedeix la desestimació del recurs i la plena confirmació de la sentència apel·lada.

III.- Com sigui que el recurs ha estat refusat en la seva totalitat, s'han de imposar a la part apel·lant les despeses processals causades en aquesta segona instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs interposat pel la representació processal de la part agent C.A.A. SA, contra la sentència de data 28 de juliol del 2005 dictada per l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle i confirmar íntegrament la seva part decisòria. I imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-